

[J. O. Krag.]

misk politik, der skal føres, end den, man nu søger at foregive man er så sikker på er den rigtige.

Jeg må meget kraftigt henstille til regeringen at overveje sin stilling i den sag en gang til og nøje overveje det meget sagligt udformede, omhyggeligt gennemargumenterede forslag om motiveret dagsorden, der er fremsat her af hr. Grünbaum. Det har ingen fornuft at foregive over for befolkningen og udlandet, at nu skal økonomien og den økonomiske politik surres fast, som om man på et skib i stormvejr ville surre rattet fast, når man selv erkender, at man til september er villig til at tage det hele op til fornyet overvejelse. Det fornuftigste ville være, at man undlader en beslutning, man ingen saglig basis har for, og man så i åbenhed, i objektivitet, uden skelen til regeringspartiernes vaklende prestige og vaklende sammenholdsmuligheder, tager en saglig drøftelse til september, når vi ved meget mere om den økonomiske politiks virkninger, end nogen har mulighed for at vide i dag.

Haunstrup Clemmensen: For halvanden måned siden var der presseforlydender fremme om, at regeringspartierne overvejede, om der var mulighed for at vente med fastsættelsen af udskrivningsprocenten til august-september. Efter det, der nu er sket også under denne debat, og ikke mindst efter de som sædvanlig meget, meget dystre og alvorlige advarsler, hr. J. O. Krag har fremsat, skulle man tro, at hr. J. O. Krag dengang havde fundet anledning til — jeg vil ikke sige at rose regeringen, for det ligger vel uden for det mulige, men dog anerkende, at der i april måned var tegn på, at det var saglige og naturlige hensyn, der lå bag regeringspartiernes overvejelser. Men hvordan var reaktionen dengang? Den var oprigtigt talt uden enhver form for anerkendelse. Hr. J. O. Krag var til høring på dagbladet Politiken, og den 15. april i år refererer Politiken, jeg beder om tilladelse til et kort citat:

„Mere og mere tyder på, at regeringen er kørt fast, og at den vil udskrive valg til efteråret, sagde Jens Otto Krag.

Det første tegn på et valg var udskydelsen af fastsættelsen af udskrivningsprocenten til en særlig folketingssamling i august-september.“

Da var det altså udtryk for, at regeringen var kørt fast, at alt var håbløst, at det var en uduelig regering osv., at man dengang forsøgte at overveje de saglige muligheder for at udsætte beslutningen. Nu, hvor man tager beslutningen på indeværende tidspunkt, er det vel også udtryk for, at man er kørt fast, så er det også udtryk for usaglighed.

Der var engang et vaskeri, der talte noget om, at alt kan vaskes. Socialdemokratiet kunne bruge det udtryk: alt kan misbruges over for den nuværende regering.

Henry Christensen: Jeg synes, der kunne være grund til en alvorlig overvejelse af problemerne omkring spørgsmålet om fastsættelsen af udskrivningsprocenten. Jeg har lyttet både til de synspunkter, hr. J. O. Krag har fremsat her, og dem, socialdemokratiet har fremsat ved visse andre lejligheder, men jeg må sige, at socialdemokratiets holdning til vor skattepolitik og til skattepolitikens placering i den økonomiske politik er jo ikke af en sådan art, at den skaber tillid til, at socialdemokratiet virkelig for alvor nu pludselig vil gå ind i et samarbejde omkring disse ting.

Hr. J. O. Krag har da naturligvis ganske ret i, som hr. Grünbaum har det, at hvis man fastsætter udskrivningsprocenten nogle måneder senere, ja, så er man så meget længere fremme med en viden om de forhold, der kan spille en vis rolle. Det fører til, at socialdemokratiet siger: der er ingen muligheder for at tage et sagligt standpunkt til udskrivningsprocenten på nuværende tidspunkt. For et år siden var man på samme tidspunkt i stand til med stor nøjagtighed at fastslå, at udskrivningsprocenten burde være 82, hvorved staten ville få 1.500 - 1.600 mill. kr. mindre i indkomstskatter end det, som den udskrivningsprocent, der blev gennemført, kom til at give. Det skaber jo ikke sådan aldeles overbevisende tillid til den argumentation, man anvender. Det skaber heller ingen tillid, at socialdemokratiet i skattepolitikken under den nuværende regering har optrådt på den måde, at det er lykkedes dem at stemme imod momsforhøjelsen fra 10 til 12½ pct., at stemme imod afgiftsforhøjelserne i maj måned sidste år, at foreslå, at udskrivningen skulle være 1.600-1.700 mill. kr. mindre, end regeringen foreslog, da